

Kamer van volksvertegenwoordigers

Tweede lezing

■ Wat is een tweede lezing?

De zesde Staatshervorming heeft de rol van de Senaat als medewetgever, in hoofdzaak belast met de bespreking van door de Kamer aangenomen teksten, en dus als hoeder van de kwaliteit van de wetgeving, ingrijpend gewijzigd. De meeste wetsontwerpen en wetsvoorstellen zullen niet meer aan de Senaat worden overgezonden om er eventueel een tweede maal te worden besproken.

Omdat daardoor het risico op gebreken in de wetgeving groter dreigde te worden, heeft de Kamer haar reglement aangepast om een grondige tweede 'lezing' (= bespreking) door de Kamer zelf mogelijk te maken. Vaak is het immers nuttig om een "in eerste lezing aangenomen tekst" na een reflectieperiode nogmaals tegen het licht te houden, vooral om de samenhang en de degelijkheid van de in eerste lezing aangenomen artikelen te controleren.¹

■ Procedure

Zowel de commissie als de plenaire vergadering kan een tweede lezing houden.

Dat gebeurt niet automatisch, maar op verzoek van ten minste een commissielid² (in commissie) of van de voorzitter of een derde van de leden (in de plenaire vergadering). Als zo'n verzoek tijdig wordt gedaan³, moet het worden ingewilligd. In commissie vindt de tweede lezing ten vroegste plaats tien dagen nadat het commissieverslag en de door de commissie aangenomen tekst werden rondgedeeld.

Voor een dringend wetsontwerp of wetsvoorstel wordt die termijn ingekort tot vijf dagen.

Bij de tweede lezing kunnen amendementen worden ingediend op de in eerste lezing aangenomen tekst en kunnen, onder meer op grond van een wetgevingstechnische nota opgesteld door de diensten van de Kamer, wetgevingstechnische verbeteringen worden voorgesteld. Deze amendementen en verbeteringen kunnen in commissie geen aanleiding geven tot een derde lezing.

Als de plenaire vergadering tot een tweede lezing overgaat, wordt de tekst van het wetsontwerp of -voorstel opnieuw verzonden naar de bevoegde commissie, die de tekst opnieuw bespreekt, net zoals wanneer ze zelf een tweede lezing houdt. De commissie kan in dat geval de bespreking evenwel meteen aanvatten.

Indien de Kamer tijdens de tweede lezing amendementen aanneemt op de tekst die ze in eerste lezing heeft aangenomen of eventueel op de door de commissie geamendeerde tekst, kan zij beslissen dat hierover een derde lezing plaatsheeft en dat de stemming over het geheel van het wetsontwerp of -voorstel tot een latere vergadering wordt verdaagd.

1 Over wetsontwerpen betreffende begrotingen, rekeningen, leningen, domeinverrichtingen en het legercontingent, of houdende instemming met een verdrag, en over voorstellen om naturalisatie te verlenen kan er geen tweede lezing gehouden worden. In die gevallen wordt immers geoordeeld dat een tweede lezing minder gerechtvaardigd is, aangezien het teksten betreft die geen algemene rechtsregels omvatten.

2 Of, indien het een wetsontwerp betreft dat door de Kamer aan de Senaat is overgezonden en dat door de Senaat is teruggezonden, op verzoek van een derde van de commissieleden

3 Uiterlijk na de stemming over het laatste artikel en voor de stemming over het geheel.

Meer info:

Kamer van volksvertegenwoordigers - Dienst Public relations en Internationale betrekkingen, 1008 Brussel

Tel. : (32)(2)549 81 36 — e-mail: info@dekamer.be — www.dekamer.be